

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΑΑΔΕ

Ανεξάρτητη Αρχή
Δημοσίων Εσόδων

Αθήνα, 11.3.2026

Αριθμός απόφασης: 948

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ

ΤΜΗΜΑ : Α4 Επανεξέτασης

Ταχ. Δ/ση : Φιλαδελφείας 8 & Σάμου

Ταχ. Κώδικας : 10440 - Αθήνα

Τηλέφωνο : 2131312348

E-mail : ded.ath@aade.gr

ΑΠΟΦΑΣΗ

Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

Έχοντας υπόψη:

Έχοντας υπ' όψη:

1. Τις διατάξεις:

α. Του άρθρου 72 του Ν. 5104/2024 «Κώδικας Φορολογικής Διαδικασίας και άλλες διατάξεις»(ΦΕΚ Α' 58)

β. Του άρθρου 10 της Δ. ΟΡΓ. Α 1125859 ΕΞ 2020/23.10.2020 Απόφασης του Διοικητή της ΑΑΔΕ (ΦΕΚ Β' 4738/26.10.2020) με θέμα «Οργανισμός της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων (ΑΑΔΕ)».

γ. Της ΠΟΛ 1064/12.04.2017 Απόφασης του Διοικητή της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων.

δ. Την με αριθμό Α.1165/22.11.2022 απόφαση του Διοικητή της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων (ΑΑΔΕ) με θέμα «Υποβολή ενδικοφανών προσφυγών και αιτημάτων αναστολής του άρθρου 63 του Κώδικα Φορολογικής Διαδικασίας (ν.4987/2022), αποκλειστικά ψηφιακά μέσω διαδικτύου από το δικτυακό τόπο της Α.Α.Δ.Ε.» (ΦΕΚ Β' 6009)».

2. Την ΠΟΛ 1069/04-03-2014 Εγκύκλιο της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών.

3. Την Δ.Ε.Δ. 1126366 ΕΞ 2016/30.08.2016 (ΦΕΚ Β' 2759/1.9.2016) Απόφαση του Προϊσταμένου της Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών «Παροχή εξουσιοδότησης υπογραφής».

4. Τη με ημερομηνία κατάθεσης **10.10.2025** και με αριθμό πρωτοκόλλου ενδικοφανή προσφυγή του, με Α.Φ.Μ....., κατοίκου κατά των υπ' αριθ./8.9.2025 Οριστικών Πράξεων Διορθωτικού Προσδιορισμού Φόρου Εισοδήματος, φορολογικών ετών 2019, 2020, 2021, του Προϊσταμένου του ΚΕΜΕΦ.

5. Τις ως άνω προσβαλλόμενες πράξεις, των οποίων ζητείται η ακύρωση, μετά της οικείας έκθεσης ελέγχου.

6. Την έκθεση αιτιολογημένων απόψεων του Προϊσταμένου του ΚΕΜΕΦ.

7. Την εισήγηση του ορισθέντος υπαλλήλου του Τμήματος Α4 όπως αποτυπώνεται στο σχέδιο της απόφασης.
8. Το αρ. /30.1.2026 συμπληρωματικό υπόμνημα.
9. Την αρ. /6.2.2026 Απόφαση Παράτασης της Υπηρεσίας μας.
10. Την αρ. /6.2.2026 Απόφαση Αναπομπής της Υπηρεσίας μας.
11. Την από 5.3.2026 έκθεση μερικού επιτόπιου ελέγχου εισοδήματος του ΚΕΜΕΦ.
12. Το αρ. ΔΕΔ.....ΕΞ2026ΕΜΠ/6.3.2026 έγγραφο της Υπηρεσίας μας περί κοινοποίησης της από 5.3.2026 έκθεσης ελέγχου και κλήσης σε ακρόαση, και το αρ. /9.3.2026 πρακτικό ακρόασης.

Επί της από **10.10.2025** και με αριθμό πρωτοκόλλου ενδικοφανούς προσφυγής του, με Α.Φ.Μ....., η οποία κατατέθηκε εμπρόθεσμα, και μετά τη μελέτη και την αξιολόγηση όλων των υφιστάμενων στο σχετικό φάκελο εγγράφων και των προβαλλόμενων λόγων της ενδικοφανούς προσφυγής, επαγόμαστε τα ακόλουθα:

Με την υπ' αριθ. /8.9.2025 Οριστική Πράξη Διορθωτικού Προσδιορισμού Φόρου Εισοδήματος, φορολογικού έτους 2019, προσδιορίστηκε διαφορά φόρου ύψους 2.042.113,66 €, πλέον προστίμου του άρθρου 54 του ν. 5104/2024 ύψους 1.021.056,83 €, και διαφοράς ειδικής εισφοράς αλληλεγγύης ύψους 453.803,04.

Με την υπ' αριθ. /8.9.2025 Οριστική Πράξη Διορθωτικού Προσδιορισμού Φόρου Εισοδήματος, φορολογικού έτους 2020, προσδιορίστηκε διαφορά φόρου ύψους 1.318.714,98 €, πλέον προστίμου του άρθρου 54 του ν. 5104/2024 ύψους 659.357,49 €.

Με την υπ' αριθ. /8.9.2025 Οριστική Πράξη Διορθωτικού Προσδιορισμού Φόρου Εισοδήματος, φορολογικού έτους 2021, προσδιορίστηκε διαφορά φόρου ύψους 1.386.000,65 €, πλέον προστίμου του άρθρου 54 του ν. 5104/2024 ύψους 693.000,33 €.

Οι προσβαλλόμενες πράξεις εδράζονται επί της από 8.9.2025 έκθεσης ελέγχου εισοδήματος του ΚΕΜΕΦ, σύμφωνα με την οποία διενεργήθηκε έλεγχος στον προσφεύγοντα, κατόπιν της αρ. /13.8.2025 εντολής ελέγχου φορολογικών ετών 2019, 2020 & 2021. Ο προσφεύγων διατηρεί ατομική επιχείρηση, με δραστηριότητα τις υπηρεσίες ενεχυροδανειστή (με διπλογραφικά βιβλία).

Από τον διενεργηθέντα έλεγχο προέκυψαν οι κάτωθι λογιστικές διαφορές:

Λογιστικές διαφορές κατ' άρθρο	2019	2020	2021
23β' ΚΦΕ Εξόφληση άνω των 500€ χωρίς τραπεζικά μέσα	3.688.591,52	2.192.296,33	2.961.427,41
23γ' ΚΦΕ Μη καταβληθείσες ασφαλιστικές εισφορές	215.682,45	338.774,78	406.312,37
23ε' ΚΦΕ Πρόστιμα και ποινές	37.075,25	40.009,13	-
23ζ' ΚΦΕ Φόρος εισοδήματος	533.894,72	254.899,21	-
23ιδ' ΚΦΕ Δαπάνες μισθοδοσίας που δεν καταβλήθηκαν με τραπεζικά μέσα	-	15.458,07	-
23ιε' ΚΦΕ Δαπάνες ενοικίου	-	100.446,05	58.250,23

22 ΚΦΕ Δαπάνες που δεν πραγματοποιήθηκαν για το συμφέρον της επιχείρησης	62.786,42	51.995,93	16.325,44
24 ΚΦΕ Αποσβέσεις	0,00	3.200,00	0,00
Σύνολο	4.538.030,36	2.997.079,50	3.442.315,45

Με την υπό κρίση ενδικοφανή προσφυγή, ο προσφεύγων ζητά την εξαφάνιση άλλως την τροποποίηση των ως άνω προσβαλλόμενων πράξεων του Προϊσταμένου του ΚΕΜΕΦ, προβάλλοντας ως μόνο ισχυρισμό ότι εσφαλμένα καταλογίστηκαν διαφορές βάσει της περ. β του άρθρου 23 του ΚΦΕ λόγω μη εξόφλησης δαπανών άνω των 500,00 € με ηλεκτρονικά μέσα πληρωμής, καθώς ήταν αντικειμενικά αδύνατη η εξόφληση με τραπεζικά μέσα δεδομένου ότι οι τραπεζικοί του λογαριασμοί ήταν δεσμευμένοι για το διάστημα 4.12.2018-30.3.2021 κατά το οποίο τόσο οι εισπράξεις όσο και οι εξοφλήσεις διεκπεραιώνονταν με μετρητά. Εξάλλου με την παρ. 8 της ΠΟΛ. 1216/2014 αναγνωρίζεται η καταβολή με μετρητά για αντικειμενικούς λόγους όπως σε περιπτώσεις αδυναμίας εκτέλεσης πληρωμών με χρήση ηλεκτρονικών μέσων. Οι συναλλαγές με τους πωλητές – προμηθευτές του προσφεύγοντος λαμβάνουν χώρα καθ' όλη τη διάρκεια της ημέρας από Δευτέρα έως και Σάββατο ήτοι και εκτός του ωραρίου των τραπεζών. Εξάλλου, η δραστηριότητα του ενεχυροδανειστή απαιτεί τη χρήση μετρητών.

Με το αρ. /30.1.2026 συμπληρωματικό υπόμνημα, ο προσφεύγων προβάλλει τον ισχυρισμό ότι πλημμελώς η Φορολογική Αρχή δεν αναγνώρισε προς έκπτωση από τα ακαθάριστα έσοδα τις ως άνω δαπάνες αξίας άνω των 500,00 € που δεν εξοφλήθηκαν με τραπεζικά μέσα, καθώς τα αντικείμενα που του παραδίδονταν δεν αποτελούσαν αντικείμενο πώλησης κατά το χρόνο που του παραδίδονταν, ούτε αγοράς από τον ίδιο αλλά επρόκειτο για προϊόν δανείου-ενεχύρου, υπό την έννοια ότι δεν αποκτούσε την κυριότητα του εκάστοτε πράγματος, αλλά την προσωρινή κατοχή τους ως θεματοφύλακας και δανειστής, δοθέντος ότι αυτά παραδίδονταν στο κατάστημά του για την ασφάλιση της απαίτησής του εκ δανείου, που χορηγούσε στους πελάτες του, στην περίπτωση δε μη αποπληρωμής του δανείου μετά δε τη διακράτησή τους για χρονική περίοδο 30-60 ημερών και, υπό την προϋπόθεση ότι δεν είχε ασκηθεί εκ μέρους τους δικαίωμα της εξώνησης, αποκτούσε ο ίδιος την κυριότητα και το δικαίωμα μεταπώλησης. Δημιουργείτο έτσι μια εντύπωση αγοραπωλησίας, η οποία δεν υφίστατο. Προς τούτο άλλωστε διόρθωσε τις επίμαχες λογιστικές εγγραφές ώστε να εμφανίζονται ως ενέχυρο-δάνειο, τις οποίες προσκομίζει με το ανωτέρω υπόμνημα.

Κατόπιν των ανωτέρω, εκδόθηκε η αρ. /6.2.2026 Απόφαση Παράτασης και η αρ. /6.2.2026 Απόφαση Αναπομπής της υπόθεσης στο ΚΕΜΕΦ για τη διενέργεια πρόσθετων ελεγκτικών επαληθεύσεων, επί της οποίας συντάχθηκε η από 5.3.2026 έκθεση μερικού επιτοπίου ελέγχου εισοδήματος του ΚΕΜΕΦ, σύμφωνα με την οποία διαπιστώθηκαν τα εξής:

«Προκειμένου να διασταυρωθεί ο προβαλλόμενος ισχυρισμός του προσφεύγοντα, εκδόθηκε από την Υπηρεσία μας η /16.02.2026 εντολή μερικού επιτόπιο ελέγχου, βάσει της οποίας μεταβήκαμε στην έδρα του επί της οδού στις 18.02.2026 προκειμένου να διενεργήσουμε τη ζητηθείσα, με την με αριθμό ... /06.02.2026 πράξη αναπομπής του Προϊσταμένου της Δ.Ε.Δ., έρευνα.

Κατά την επίσκεψή μας, μας επεδείχθησαν ιδιωτικά συμφωνητικά αγοράς και εξώνησης μεταξύ του προσφεύγοντα και φυσικών προσώπων τα οποία είχαν κατά τα ελεγχόμενα φορολογικά έτη επισκεφτεί το κεντρικό κατάστημά του, προκειμένου, όπως αναφέρεται στους όρους του

συμφωνητικού, να πωλήσουν, παραχωρήσουν και μεταβιβάσουν το περιγραφέν σε έκαστο συμφωνητικό αντικείμενο, σύμφωνα με τους αναγραφόμενους σε αυτό όρους.

Επιπλέον μας επεδείχθησαν τα βιβλία "ΕΝΕΧΥΡΟΔΑΝΕΙΣΤΗ - ΠΑΛΑΙΟΠΩΛΗ - ΑΡΓΥΡΑΜΟΙΒΟΥ - ΑΓΟΡΑΠΩΛΗΤΗ ΜΕΤΑΧΕΙΡΙΣΜΕΝΩΝ ΚΟΣΜΗΜΑΤΩΝ" (ΦΕΚ ΤΕΥΧΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟ ΑΡ.ΦΥΛΛΟΥ 1948 /1-9-2011 ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗ ΔΙΑΤΑΞΗ 5/17-6-1996), τα οποία κατά τα ελεγχόμενα φορολογικά έτη τηρούσε ο ελεγχόμενος χειρόγραφα. Στα εν λόγω βιβλία είχαν καταχωρηθεί χειρόγραφα τα στοιχεία των ιδιωτών τα οποία παρέδιδαν ως ενέχυρο τα κοσμήματά τους, φέροντας επίσης χειρόγραφα την ένδειξη "ενέχυρο", καθώς και τα στοιχεία των ιδιωτών που παρέδιδαν τα κοσμήματά τους για αγορά - εξώνυση, έχοντας τεθεί χειρόγραφα η ένδειξη "αγορά" και με σφραγίδα η ένδειξη "ΕΞΩΝ".

Ο έλεγχος έλαβε φωτοντίγραφα από εκατό (100) εκ των επιδειχθέντων ιδιωτικών συμφωνητικών, τα οποία αφορούσαν συναλλαγές διαφόρων φυσικών προσώπων σε διάφορες ημερομηνίες.

Στα εν λόγω ιδιωτικά συμφωνητικά, αναφέρονται τα συμβαλλόμενα μέρη, η ημερομηνία σύνταξης έκαστου εξ αυτών, το προς πώληση αντικείμενο, το τίμημα της αγοραπωλησίας, το δικαίωμα εξώνησης σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 565 έως 572 του ΑΚ, καθώς και η υποχρέωση του προσφεύγοντα να φυλάξει τα εν λόγω αντικείμενα επί 30 ημέρες.

Ακολούθως και σε συνέχεια της αντιπαραβολής που διενεργήσαμε μεταξύ δείγματος από τα ληφθέντα ιδιωτικά συμφωνητικά με τις λογιστικές εγγραφές που προσκόμισε με το συμπληρωματικό υπόμνημα που υπέβαλε στην Υπηρεσία σας, διαπιστώσαμε τα ακόλουθα:

Κατά την ημερομηνία σύνταξης του ιδιωτικού συμφωνητικού, ο προσφεύγων με τις νέες ημερολογιακές εγγραφές χρεώνει το λογαριασμό 35.02.02.00.001 (κεντρικά ενέχυρα), πιστώνοντας το λογαριασμό 38.00.00.0000 (ταμείο).

Εν συνεχεία μετά την πάροδο δύο (μηνών), και δεδομένου ότι σύμφωνα με τον ισχυρισμό του, οι αντισυμβαλλόμενοί δεν επέστρεφαν για να παραλάβουν τα αντικείμενά τους και να αποπληρώσουν την υποχρέωσή τους, αποκτούσε την κυριότητα επί των αντικειμένων η οποία αποτυπώνονταν λογιστικά με πίστωση του λογαριασμού 35.02.02.00.001 (κεντρικά ενέχυρα) και χρέωση του λογαριασμού 20.01.00.0000 (Αγορές αγαθών εσωτερικού 0%).

Σύμφωνα με τις προσκομισθείσες με το συμπληρωματικό υπόμνημα λογιστικές εγγραφές, οι εγγραφές χρέωσης στο λογαριασμό 35.02.02.00.001 (κεντρικά ενέχυρα), αφορούν συναλλαγές αξίας 1.967.105,80 ευρώ για το φορολογικό έτος 2019, 928.457,61 ευρώ για το φορολογικό έτος 2020 και 798.357,90 ευρώ για το φορολογικό έτος 2021, ενώ οι εγγραφές χρέωσης στο λογαριασμό 20.01.00.0000 (αγορές αγαθών εσωτερικού 0%), αφορούν συναλλαγές αξίας 1.717.158,80 για το φορολογικό έτος 2019, 1.114.284,61 ευρώ για το φορολογικό έτος 2020 και 862.477,90 ευρώ για το φορολογικό έτος 2021.

Ακολούθως και όπως αναφέρουμε στην από 08.09.2025 συνταχθείσα για τον προσφεύγοντα έκθεση μερικού ελέγχου, από τον έλεγχο που διενεργήσαμε στα τηρούμενα βιβλία, οι επίμαχες συναλλαγές που αναφέρονται στο προσκομισθέν υπόμνημα είχαν καταχωρηθεί εξ αρχής ως αγορές αγαθών και όχι ως χορήγηση δανείων με ενέχυρο.

Συγκεκριμένα,

Κατά το διενεργηθέντα έλεγχο στο αναλυτικό καθολικό του λογαριασμού "20.00.010.0000 - αγορές εμπορευμάτων από ιδιώτες" για τα φορολογικά έτη 2019 - 2020 και στα ημερολόγια αγορών προμηθευτών κεντρικού για το φορολογικό έτος 2021, διαπιστώθηκε ότι οι πραγματοποιηθείσες αγορές από ιδιώτες οι οποίες διενεργήθηκαν από το κεντρικό κατάστημα ήταν για το φορολογικό έτος 2019 συνολικής αξίας 1.925.037,20 ευρώ, για το φορολογικό έτος 2020 συνολικής αξίας 913.114,18 ευρώ και για το φορολογικό έτος 2021 συνολικής αξίας

1.040.958,70 ευρώ.

Οι ανωτέρω διαπιστώσεις, αναφέρονται μεταξύ άλλων και στη με αριθμό εντολής πληροφοριακή έκθεση τη Υ.Ε.Δ.Δ.Ε. που διαβιβάστηκε στην Υπηρεσία μας, στην οποία γίνεται αναφορά στις πραγματοποιηθείσες αγορές κοσμημάτων από ιδιώτες που πραγματοποίησε ο προσφεύγων κατά τα φορολογικά έτη 2016 – 2022, οι οποίες δεν εμπίπτουν στις διατάξεις του ΦΠΑ αλλά του ΚΝΤΧ και προέκυψαν μετά από έλεγχο της ανωτέρω αναφερθείσας Υπηρεσίας στα τηρούμενα από εκείνον βιβλία και στοιχεία.

Επίσης, όπως προκύπτει και από την έκθεση ελέγχου ΚΝΤΧ των ετών 2016 – 2022 που συνέταξε η Υπηρεσία μας για τον προσφεύγοντα σε συνέχεια της/23.01.2023 εντολής, διαπιστώθηκε ότι ο ίδιος υπέβαλε στις 29/12/2022 δηλώσεις απόδοσης τελών χαρτοσήμου για τις πραγματοποιηθείσες αγορές κοσμημάτων από ιδιώτες και για τα φορολογικά έτη 2019 - 2021, σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 12 και 13 1^α του Ν. 4755/1930 (Κ.Ν.Τ.Χ.), της παρ. 10 του άρθρου 8 του ν. 4308/2014 και της ΠΟΛ 1029/2014, για τα ποσά που προέκυψαν από τους προαναφερθέντες λογαριασμούς λογιστικής παρακολούθησης των αγορών του.

Οι ανωτέρω συναλλαγές αφορούν ιδιαίτερα σημαντικό ύψος αξιών και μεγάλο πλήθος επιμέρους κινήσεων για κάθε ελεγχόμενο φορολογικό έτος.

Η μεταγενέστερη προσκόμιση νέων ημερολογιακών εγγραφών, οι οποίες διαφοροποιούν τη λογιστική απεικόνιση των συναλλαγών αυτών (καθόσον οι αρχικά δηλωθείσες αγορές παρουσιάζονται ως ενεχυριάσεις και εκ νέου αγορές), δεν συνοδεύεται από στοιχεία που να τεκμηριώνει με σαφήνεια:

- τη συμφωνία τους με τα μηνιαία αναλυτικά ισοζύγια και τα καθολικά των οικείων περιόδων, δεδομένου ότι δεν προσκομίσθηκαν, καθώς και
- τη μη μεταβολή υπολοίπων ήδη αποτυπωμένων στα βιβλία και στις οικονομικές καταστάσεις των αντίστοιχων χρήσεων.

Δεδομένου ότι οι αγορές εμπορευμάτων συνιστούν βασικό συντελεστή προσδιορισμού του κόστους πωληθέντων, και λαμβάνοντας υπόψη ότι ενδεχόμενη μεταβολή της λογιστικής τους απεικόνισης, δύναται να επηρεάσει το ύψος των δηλωθέντων αποθεμάτων, το κόστος πωληθέντων και κατ' επέκταση, τα αποτελέσματα εκάστης χρήσης, η αξιολόγηση των νέων εγγραφών προϋποθέτει τη δυνατότητα πλήρους και αξιόπιστης επαναξιολόγησης της λογιστικής εικόνας ανά χρήση και ανά συναλλαγή.

Περαιτέρω σημειώνουμε ότι η διενέργεια διασταυρωτικών επαληθεύσεων με τρίτα πρόσωπα στο πλαίσιο της δυνατότητας της Φορολογικής Διοίκησης κατ' άρθρο 15 του ν. 5104/2024, προκειμένου να επαληθευτούν τα αναφερθέντα στα προσκομισθέντα ιδιωτικά συμφωνητικά, προϋποθέτει την τήρηση συγκεκριμένης διαδικασίας συλλογής και αξιολόγησης στοιχείων από τους αντισυμβαλλομένους η οποία δεν καθίσταται εφικτή ενόψει του σταδίου στο οποίο βρίσκεται η υπόθεση και των χρονικών περιορισμών για την ολοκλήρωση της παρούσας ελεγκτικής διαδικασίας.

Κατά συνέπεια, τα εν λόγω συμφωνητικά δεν κατέστη δυνατό να αποτελέσουν αντικείμενο πλήρους διασταυρωτικού ελέγχου ως προς το περιεχόμενο και τη φύση των συναλλαγών για τα οποία καταρτίστηκαν.

Υπό τα ανωτέρω δεδομένα και με βάση τα προσκομισθέντα στοιχεία, δεν καθίσταται εφικτή η ασφαλής ελεγκτική επαλήθευση ότι οι νέες εγγραφές αποτυπώνουν πράγματι την αρχική και πραγματική οικονομική φύση των συναλλαγών, ούτε ότι δεν επιφέρουν διαφοροποίηση στο κόστος πωληθέντων και στα φορολογητέα αποτελέσματα των οικείων φορολογικών ετών.»

Με το αρ. πρωτ. ΔΕΔ.....ΕΞ2026ΕΜΠ/6.3.2026 έγγραφο της Υπηρεσίας μας κοινοποιήθηκε η ως άνω έκθεση του ελέγχου επί της αναπομπής και κλήθηκε ο προσφεύγων σε ακρόαση, η οποία έλαβε χώρα την 9.3.2026 και σύμφωνα με το αρ./9.3.2026 πρακτικό ακρόασης αναλύθηκαν εμπειριστatzμένα οι ισχυρισμοί του προσφεύγοντος στην υπό κρίση προσφυγή και στο ως άνω συμπληρωματικό υπόμνημα.

Επειδή, στο άρθρο 77 του ν. 5104/2024 ορίζεται ότι: «Σε περίπτωση αμφισβήτησης πράξης προσδιορισμού φόρου στα πλαίσια ενδικοφανούς προσφυγής, ο φορολογούμενος ή οποιοδήποτε άλλο πρόσωπο που προβαίνει στην εν λόγω αμφισβήτηση φέρει το βάρος της απόδειξης της πλημμέλειας της πράξης προσδιορισμού του φόρου.»

Επειδή, σύμφωνα με το άρθρο 27 του ν. 5104/2024 ορίζεται ότι: «1. Η Φορολογική Διοίκηση έχει την εξουσία να επαληθεύει, να ελέγχει και να διασταυρώνει την εκπλήρωση των φορολογικών υποχρεώσεων εκ μέρους του φορολογούμενου, την ακρίβεια των φορολογικών δηλώσεων που υποβάλλονται σε αυτήν και να επιβεβαιώνει τον υπο λογισμό και την καταβολή του οφειλόμενου φόρου, διενεργώντας έλεγχο σε έγγραφα, λογιστικά αρχεία (βιβλία και στοιχεία) και στοιχεία γνωστοποιήσεων και παρόμοιες πληροφορίες, θέτοντας ερωτήσεις στον φορολογούμενο και σε τρίτα πρόσωπα, ερευνώντας εγκαταστάσεις και μέσα μεταφοράς που χρησιμοποιούνται για τη διενέργεια επιχειρηματικών δραστηριοτήτων, σύμφωνα με τις διαδικασίες και χρησιμοποιώντας μεθόδους που προβλέπονται στον Κώδικα....

8. Μετά το πέρας του φορολογικού ελέγχου συντάσσεται έκθεση ελέγχου. Η έκθεση ελέγχου περιλαμβάνει τις διαπιστώσεις του ελέγχου και συνοδεύεται από πράξη διορθωτικού προσδιορισμού φόρου, εφόσον απαιτείται. Η πράξη διορθωτικού προσδιορισμού φόρου είναι πλήρως αιτιολογημένη και περιέχει, εκτός από τον προσδιοριζόμενο φόρο, τα πρόστιμα που αντιστοιχούν σε παραβάσεις που έχουν διαπιστωθεί. Η έκθεση ελέγχου δεν περιέχει διαπιστώσεις ούτε προσδιορίζει φόρο που δεν εμπίπτουν στην έκταση που προσδιορίζει η αντίστοιχη εντολή ελέγχου. ...»

Επειδή, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 36 παρ. 6 του ν. 5104/2013: «Η Φορολογική Διοίκηση δύναται να προβεί, μετά από έλεγχο, σε έκδοση πράξης διόρθωσης οποιουδήποτε προηγούμενου άμεσου, διοικητικού, εκτιμώμενου ή ενδιάμεσου προσδιορισμού φόρου, εφόσον από τον έλεγχο διαπιστωθεί αιτιολογημένα ότι ο προηγούμενος προσδιορισμός φόρου ήταν ανακριβής ή εσφαλμένος (διορθωτικός προσδιορισμός φόρου). ...»

Επειδή, με το άρθρο 5 του Ν.4308/2014 (Ε.Λ.Π.) ορίζεται ότι:

«1. Η διοίκηση της οντότητας έχει την ευθύνη της τήρησης αξιόπιστου λογιστικού συστήματος και κατάλληλων λογιστικών αρχείων για τη σύνταξη των χρηματοοικονομικών καταστάσεων και άλλων πληροφοριών, σύμφωνα με τις ρυθμίσεις του παρόντος νόμου ή, σύμφωνα με τα Δ.Π.Χ.Α., κατά περίπτωση...

2. Για την εκπλήρωση της υποχρέωσης της παραγράφου 1, τα λογιστικά αρχεία: α) Τηρούνται με τάξη, πληρότητα και ορθότητα ως προς τον εντοπισμό, την καταγραφή και την επεξεργασία των λογιστικών δεδομένων που προκύπτουν από τις συναλλαγές και τα γεγονότα της οντότητας...

3. Το λογιστικό σύστημα πρέπει να παρέχει τη δυνατότητα σε ένα πρόσωπο, που διαθέτει τις απαιτούμενες γνώσεις και εμπειρία, να αποκτά, εντός ευλόγου χρόνου, κατανόηση της δομής και της λειτουργίας του, των τηρούμενων αρχείων στα οποία καταχωρούνται οι συναλλαγές και τα γεγονότα της οντότητας, καθώς και της χρηματοοικονομικής κατάστασης στην οποία

βρίσκεται η οντότητα...

5. Κάθε συναλλαγή και γεγονός που αφορά την οντότητα τεκμηριώνεται με κατάλληλα παραστατικά (τεκμήρια). Τα παραστατικά αυτά εκδίδονται είτε από την οντότητα είτε από τους συναλλασσόμενους με αυτήν είτε από τρίτους, σε έντυπη ή σε ηλεκτρονική μορφή, σύμφωνα με τα οριζόμενα στο νόμο αυτόν. Τα παραστατικά αναφέρουν όλες τις απαραίτητες πληροφορίες για την ασφαλή ταυτοποίηση κάθε μίας συναλλαγής ή γεγονότος, και σε κάθε περίπτωση όσα ορίζει ο παρών νόμος...

7. Η οντότητα εφαρμόζει κατάλληλες κατά την κρίση της δικλίδες για: α) Τη διασφάλιση ότι υπάρχει αξιόπιστη και ελέγξιμη αλληλουχία τεκμηρίων (ελεγκτική αλυσίδα) για κάθε συναλλαγή ή γεγονός, από το χρόνο που προέκυψαν μέχρι το διακανονισμό τους. β) Τη δημιουργία αξιόπιστης και ελέγξιμης αλληλουχίας τεκμηρίων, που διασφαλίζει την ευχερή συσχέτιση των συναλλαγών και άλλων γεγονότων με τα λογιστικά αρχεία και τις χρηματοοικονομικές καταστάσεις. γ) Την επίτευξη εύλογης διασφάλισης ως προς την αυθεντικότητα των παραστατικών (τεκμηρίων) της προηγούμενης παραγράφου και την ακεραιότητα του περιεχομένου τους, με σκοπό την επιβεβαίωση της προέλευσης αυτών και την τεκμηρίωση της συναλλαγής...

10. Από το τηρούμενο λογιστικό σύστημα πρέπει να παρέχονται ευχερώς, αναλυτικά και σε σύνοψη, όλα τα δεδομένα και πληροφορίες που απαιτούνται για να καθίσταται ευχερής η διενέργεια συμφωνιών και επαληθεύσεων κατά τη διενέργεια οποιουδήποτε ελέγχου...».

Επειδή, με το άρθρο 21 παρ. 1 του ν.4172/2013 ορίζεται ότι: «1. Ως κέρδος από επιχειρηματική δραστηριότητα θεωρείται το σύνολο των εσόδων από τις επιχειρηματικές συναλλαγές μετά την αφαίρεση των επιχειρηματικών δαπανών, των αποσβέσεων και των προβλέψεων για επισφαλείς απαιτήσεις ...»

Επειδή, σύμφωνα με το άρθρο 22 του ν. 4172/2013: «Κατά τον προσδιορισμό του κέρδους από επιχειρηματική δραστηριότητα, επιτρέπεται η έκπτωση όλων των δαπανών, με την επιφύλαξη των διατάξεων του άρθρου 23 του Κ.Φ.Ε. οι οποίες: α) πραγματοποιούνται προς το συμφέρον της επιχείρησης ή κατά τις συνήθειες εμπορικές συναλλαγές της, συμπεριλαμβανομένων και δράσεων εταιρικής κοινωνικής ευθύνης

β) αντιστοιχούν σε πραγματική συναλλαγή και η αξία της συναλλαγής δεν κρίνεται κατώτερη ή ανώτερη της αγοραίας, στη βάση των στοιχείων που διαθέτει η Φορολογική Διοίκηση.

γ) εγγράφονται στα τηρούμενα βιβλία απεικόνισης των συναλλαγών της περιόδου κατά την οποία πραγματοποιούνται και αποδεικνύονται με κατάλληλα δικαιολογητικά.»

Επειδή, σύμφωνα με το άρθρο 23 του ν. 4172/2013 'Μη εκπιπόμενες επιχειρηματικές δαπάνες',: «Οι ακόλουθες δαπάνες δεν εκπίπτουν: «..., γ) οι μη καταβληθείσες ασφαλιστικές εισφορές ιδ) Οι δαπάνες που πραγματοποιούνται στο πλαίσιο εργασιακής σχέσης όπως αυτή ορίζεται στην παρ. 2 του άρθρου 12 του ν. 4172/2013, εφόσον η τμηματική ή ολική εξόφληση δεν έχει πραγματοποιηθεί με τη χρήση ηλεκτρονικού μέσου πληρωμής ή μέσω παρόχου υπηρεσιών πληρωμών ...»

β) κάθε είδους δαπάνη που αφορά σε αγορά αγαθών ή λήψη υπηρεσιών αξίας άνω των πεντακοσίων (500) ευρώ, εφόσον η τμηματική ή ολική εξόφληση δεν έγινε με τη χρήση τραπεζικού μέσου πληρωμής,

γ) οι μη καταβληθείσες ασφαλιστικές εισφορές,

....ε) πρόστιμα και ποινές, περιλαμβανομένων των προσαυξήσεων,

....ζ) ο φόρος εισοδήματος, συμπεριλαμβανομένων του τέλους επιτηδεύματος και των έκτακτων εισφορών, που επιβάλλεται για τα κέρδη από επιχειρηματική δραστηριότητα, σύμφωνα με τον Κ.Φ.Ε., καθώς και ο Φόρος Προστιθέμενης Αξίας (Φ.Π.Α.) που αναλογεί σε μη εκπιπόμενες δαπάνες, εφόσον δεν είναι εκπεστέος ως Φ.Π.Α. εισροών,

ιδ) Οι δαπάνες που πραγματοποιούνται στο πλαίσιο εργασιακής σχέσης όπως αυτή ορίζεται στην παρ. 2 του άρθρου 12 του ν. 4172/2013, εφόσον η τμηματική ή ολική εξόφληση δεν έχει πραγματοποιηθεί με τη χρήση ηλεκτρονικού μέσου πληρωμής ή μέσω παρόχου υπηρεσιών πληρωμών.

ιε) Οι δαπάνες ενοικίων, εφόσον η εξόφλησή τους δεν έχει πραγματοποιηθεί με τη χρήση ηλεκτρονικού μέσου πληρωμής ή μέσω παρόχου υπηρεσιών πληρωμών.»

Επειδή, σύμφωνα με το άρθρο 24 του ν. 4172/2013: «1. Κατά τον προσδιορισμό των κερδών από επιχειρηματική δραστηριότητα, οι φορολογικές αποσβέσεις των στοιχείων του ενεργητικού εκπίπτουν από: α) τον κύριο των παγίων στοιχείων του ενεργητικού της επιχείρησης σε όλες τις περιπτώσεις εκτός της περίπτωσης β`, β) τον μισθωτή, σε περίπτωση χρηματοδοτικής μίσθωσης κατά την έννοια των Διεθνών Προτύπων Χρηματοοικονομικής Αναφοράς, όπως αυτά έχουν υιοθετηθεί από την Ε.Ε. δυνάμει του Κανονισμού 1606/2002 (Δ.Π.Χ.Α. - υποχρεωτική εφαρμογή Δ.Π.Χ.Α.) ή κατά την έννοια των Ελληνικών Λογιστικών Προτύπων (Ε.Λ.Π.) του ν. 4308/2014.»

Επειδή, σύμφωνα με την ΠΟΛ.1216/1.10.2014 'Κοινοποίηση των διατάξεων της περίπτωσης β' του άρθρου 23 του ν.4172/2013':

1. Με τις διατάξεις του άρθρου 23 του ν. 4172/2013 καθορίζονται οι μη εκπιπόμενες δαπάνες από τα ακαθάριστα έσοδα των φυσικών προσώπων που ασκούν επιχειρηματική δραστηριότητα (ατομικές επιχειρήσεις), καθώς και των νομικών προσώπων και νομικών οντοτήτων.

2. Ειδικότερα, με την περίπτωση β' του ως άνω άρθρου ορίζεται ότι δεν εκπίπτει κάθε είδους δαπάνη που αφορά σε αγορά αγαθών ή λήψη υπηρεσιών αξίας άνω των €500, από την ημεδαπή ή την αλλοδαπή, εφόσον η τμηματική ή ολική εξόφληση δεν έγινε με τη χρήση τραπεζικού μέσου πληρωμής.

Για την εφαρμογή της περίπτωσης αυτής, στην έννοια της αγοράς των αγαθών και της λήψης των υπηρεσιών εμπίπτουν οι αγορές πρώτων και βοηθητικών υλών, εμπορευμάτων, υλικών, παγίων, κ.λπ., οι πάσης φύσεως δαπάνες της επιχείρησης καθώς και οι πάσης φύσεως υπηρεσίες που λαμβάνει η επιχείρηση, με την προϋπόθεση ότι πληρούνται οι προϋποθέσεις του άρθρου 22 του ν.4172/2013 και δεν εμπίπτουν σε κάποια από τις λοιπές περιπτώσεις του παρόντος άρθρου.

4. Ως τραπεζικό μέσο πληρωμής, προκειμένου για την εφαρμογή των κοινοποιούμενων διατάξεων, νοείται:

- Η κατάθεση σε τραπεζικό λογαριασμό του προμηθευτή, είτε με μετρητά είτε με μεταφορά μεταξύ λογαριασμών (έμβασμα),
- Η χρήση χρεωστικών ή πιστωτικών καρτών της εταιρείας που πραγματοποιεί την πληρωμή,
- Η έκδοση τραπεζικής επιταγής της επιχείρησης ή η εκχώρηση επιταγών τρίτων,
- Η χρήση συναλλαγματικών οι οποίες εξοφλούνται μέσω τραπεζής,
- Η χρήση ταχυδρομικής επιταγής – ταχυπληρωμής ή η κατάθεση σε λογαριασμό πληρωμών των Ελληνικών Ταχυδρομείων.

5. Σε περίπτωση που καταβάλλονται προκαταβολές έναντι της αξίας του προς αγορά αγαθού ή υπηρεσίας ή όταν πραγματοποιούνται τμηματικές καταβολές που αφορούν συναλλαγές

συνολικού ύψους άνω των €500, απαιτείται η χρήση τραπεζικού μέσου, ανεξαρτήτως του ποσού της κάθε τμηματικής καταβολής ή προκαταβολής.

6. Σε περίπτωση που οι αντισυμβαλλόμενοι είναι ταυτόχρονα προμηθευτές και πελάτες, επιτρέπεται να προβούν σε εκατέρωθεν λογιστικούς συμψηφισμούς, εφόσον αυτό δεν αντιβαίνει σε διατάξεις άλλων νόμων. Όταν η διαφορά που απομένει μετά τον συμψηφισμό είναι μεγαλύτερη των 500 ευρώ, τότε για να αναγνωρισθεί το σύνολο των αγορών απαιτείται η εξόφλησή της με τραπεζικό μέσο πληρωμής. Τα ίδια ισχύουν και στην περίπτωση πώλησης αγαθών μεταξύ υπόχρεων απεικόνισης συναλλαγών με «ανταλλαγή».

7. Επίσης, διευκρινίζεται ότι με τραπεζικό μέσο πληρωμής αποκλειστικά και μόνο εξοφλούνται, μερικά ή ολικά και οι συναλλαγές αξίας άνω των €500, στις περιπτώσεις πώλησης αγαθών ή παροχής υπηρεσιών για λογαριασμό τρίτου. Δηλαδή, ο αντιπρόσωπος – εντολοδόχος πρέπει να πληρωθεί με τραπεζικό μέσο πληρωμής και να αποδώσει το προϊόν της πώλησης (ποσό) στον εντολέα του, εφόσον προκύπτει αξία άνω των €500 ανά εκκαθάριση μετά την αφαίρεση από αυτόν της προμήθειας που δικαιούται, με τη χρήση τραπεζικού μέσου πληρωμής.

8. Σε περιπτώσεις συναλλαγών, που διενεργούνται σε ημέρες και ώρες μη λειτουργίας των τραπεζών ή που για αντικειμενικούς λόγους δεν είναι δυνατή η εξόφληση με τη χρήση τραπεζικού μέσου πληρωμής και καταβάλλονται σε μετρητά ή παραδίδονται συναλλαγματικές οι οποίες εξοφλούνται εκτός τραπεζικού συστήματος, προκειμένου η δαπάνη να αναγνωρισθεί φορολογικά από τα ακαθάριστα έσοδα της επιχείρησης, η εταιρεία που παρέχει την υπηρεσία ή πουλάει τα αγαθά, υποχρεούται να καταθέσει εντός δύο (2) εργάσιμων ημερών από την έκδοση του παραστατικού (απόδειξη είσπραξης μετρητών ή παραλαβής συναλλαγματικών εκτός τραπεζικού συστήματος) σε τραπεζικό λογαριασμό που τηρεί σε οποιαδήποτε αναγνωρισμένη τράπεζα ή πιστωτικό οργανισμό το ποσό των μετρητών που εισέπραξε. Ο λόγος της αδυναμίας εξόφλησης με τη χρήση τραπεζικού μέσου πληρωμής πρέπει να αναγράφεται πάνω στο σώμα του στοιχείου του ΚΦΑΣ και να αποδεικνύεται με οποιοδήποτε πρόσφορο μέσο.

....10. Επισημαίνεται ότι οι δαπάνες που έχουν πραγματοποιηθεί εντός του φορολογικού έτους αλλά δεν έχουν εξοφληθεί στο έτος αυτό, κρίνονται οριστικά, ως προς την εκπαισιμότητά τους, στο φορολογικό έτος που θα λάβει χώρα η εξόφληση αυτών. Στην περίπτωση που στο έτος εξόφλησης των δαπανών διαπιστωθεί ότι οι δαπάνες αυτές εξοφλήθηκαν χωρίς να γίνει χρήση τραπεζικού μέσου πληρωμής (π.χ. με μετρητά), η επιχείρηση υποχρεούται να υποβάλλει τροποποιητική δήλωση του φορολογικού έτους εντός του οποίου πραγματοποιήθηκε η συναλλαγή, προσθέτοντας τα ποσά αυτών των δαπανών ως θετική λογιστική διαφορά.

11. Στις υπόψη διατάξεις εμπίπτουν και οι περιπτώσεις εξόφλησης δαπανών που αφορούν στην αγορά αγαθών ή λήψη υπηρεσιών από πρόσωπα που δεν έχουν υποχρέωση έκδοσης στοιχείου του Κ.Φ.Α.Σ. (παρ. 5 άρθρου 6 του Κ.Φ.Α.Σ.).

12. Τα ανωτέρω έχουν εφαρμογή, σύμφωνα με την παρ. 2 του άρθρου 72 του ν.4172/2013, όπως ισχύει, για δαπάνες που αφορούν φορολογικές περιόδους που αρχίζουν από την 1.1.2014 και μετά.»

Επειδή, ο προσφεύγων, με τον αρχικά προβαλλόμενο λόγο επί του κατατεθέντος δικογράφου της ενδικοφανούς προσφυγής του, προέβαλε ότι εσφαλμένα καταλογίστηκαν διαφορές βάσει της περ. β του άρθρου 23 του ΚΦΕ λόγω εξόφλησης δαπανών άνω των 500,00 € με μετρητά, καθώς η πραγματοποίηση των εν λόγω δαπανών με τραπεζικά μέσα πληρωμής ήταν αντικειμενικά αδύνατη, διότι οι τραπεζικοί λογαριασμοί του ήταν δεσμευμένοι από 04.12.2018 έως και 30.3.2021, ενώ η αδυναμία εκτέλεσης πληρωμών με τη χρήση τραπεζικού μέσου πληρωμής για αντικειμενικούς λόγους, αναγνωρίζεται από την ίδια τη φορολογική διοίκηση,

κατά τα οριζόμενα στην παρ. 8 της ΠΟΛ. 1216/2014 . Περαιτέρω, στην περίπτωση του οι συναλλαγές με τους πωλητές – προμηθευτές του λαμβάνουν χώρα καθ' όλη τη διάρκεια της ημέρας από Δευτέρα έως και Σάββατο, ήτοι και εκτός του ωραρίου των τραπεζών και η επιχειρηματική του δραστηριότητα που απαιτεί άμεση καταβολή χρημάτων στα πρόσωπα, που τον εμπιστεύονται, αιτία των χρηματοδοτικών αναγκών τους, θα ματαιωνόταν εν τοις πράγμασι από τυχόν διατραπεζικές συναλλαγές, που θα συνεπάγοντο μετάβαση σε τραπεζικό κατάσταση, κατάθεση των μετρητών στο λογαριασμό του πωλητή-προμηθευτή με ταυτόχρονη παράδοση του αντικειμένου στην αγοράστρια επιχείρησή του, πρακτική που κατά την κοινή πείρα και λογική, θα ματαίωνε τη συναλλαγή.

Επειδή, όπως προκύπτει από τα στοιχεία του φακέλου και ιδίως από την από 8.9.2025 έκθεση ελέγχου του ΚΕΜΕΦ, ο προσφεύγων προέβη σε εξόφληση με μετρητά δαπανών και αγορών αξίας άνω των 500,00 €, συνολικού ύψους 3.688.591,52 € στο φορολογικό έτος 2019, 2.192.296,33 € στο φορολογικό έτος 2020 και 2.961.427,41 € στο φορολογικό έτος 2021.

Επειδή, κατά τα οριζόμενα στη διάταξη του άρθρου 23 περίπτωση β' του ν.4172/2013, δεν εκπίπτει κάθε είδους δαπάνη που αφορά σε αγορά αγαθών ή λήψη υπηρεσιών αξίας άνω των €500, από την ημεδαπή ή την αλλοδαπή, εφόσον η τμηματική ή ολική εξόφληση δεν έγινε με τη χρήση τραπεζικού μέσου πληρωμής, με την εν λόγω διάταξη να καταλαμβάνει και τις περιπτώσεις εξόφλησης δαπανών που αφορούν στην αγορά αγαθών ή λήψη υπηρεσιών από πρόσωπα που δεν έχουν υποχρέωση έκδοσης στοιχείου του Κ.Φ.Α.Σ. (παρ. 5 άρθρου 6 του Κ.Φ.Α.Σ.), σύμφωνα με την περ. 11 της ΠΟΛ.1216/01.10.2014.

Επειδή, σύμφωνα με την ΠΟΛ. 1216/2014, ως τραπεζικό μέσο πληρωμής, δεν αποτελεί μόνο η μεταφορά από/σε τραπεζικό λογαριασμό, αλλά και η κατάθεση σε τραπεζικό λογαριασμό του προμηθευτή με μετρητά, η χρήση χρεωστικών ή πιστωτικών καρτών της εταιρείας που πραγματοποιεί την πληρωμή, η έκδοση τραπεζικής επιταγής της επιχείρησης ή η εκχώρηση επιταγών τρίτων, η χρήση συναλλαγματικών οι οποίες εξοφλούνται μέσω τραπεζής, η χρήση ταχυδρομικής επιταγής - ταχυπληρωμής ή η κατάθεση σε λογαριασμό πληρωμών των Ελληνικών Ταχυδρομείων.

Επειδή, εν προκειμένω, η δέσμευση που επιβλήθηκε στον προσφεύγοντα, δεν συνιστά γενικό ή καθολικό γεγονός που να καθιστά τη χρήση τραπεζικού μέσου αδύνατη, καθόσον δεν αναιρεί τη δυνατότητα του προσφεύγοντος, να πραγματοποιεί πληρωμές, μέσω τραπεζικής κατάθεσης μετρητών στον εκάστοτε λογαριασμό του ιδιώτη-πωλητή/προμηθευτή του, ώστε να αποδεικνύεται η ύπαρξη τραπεζικής συναλλαγής. Εξάλλου, ως προκύπτει από τα στοιχεία του φακέλου, ενήργησε ακριβώς με αυτόν τον τρόπο, για την καταβολή της μισθοδοτικής δαπάνης των υπαλλήλων του, ενώ ως προκύπτει από την έκθεση μερικού ελέγχου, ακόμη και μετά από την άρση δέσμευσης των τραπεζικών του λογαριασμών, που έλαβε χώρα την 30/03/2021, ο προσφεύγων εξακολούθησε να προβαίνει σε αγορές από ιδιώτες-πωλητές/προμηθευτές με μετρητά, γεγονός που πιθανόν να συνάδει με τη συναλλακτική πρακτική των επιχειρήσεων σχετικής δραστηριότητας, που όμως καταδεικνύει επαναλαμβανόμενη επιλεκτική υιοθέτηση συναλλακτικής πρακτικής, εκτός νομοθετικής πρόβλεψης για την εκπαισιμότητα των παραγωγικών δαπανών των επιχειρήσεων.

Επειδή, επιπλέον, στην παρ. 8 της ΠΟΛ. 1216/2014 καθορίζονται με τρόπο αποκλειστικό, οι δέουσες ενέργειες των φορολογουμένων, σε περίπτωση συναλλαγών που διενεργούνται σε ημέρες και ώρες μη λειτουργίας των τραπεζών ή που για αντικειμενικούς λόγους δεν είναι δυνατή η εξόφληση με τη χρήση τραπεζικού μέσου πληρωμής και καταβάλλονται σε μετρητά ή παραδίδονται συναλλαγματικές, οι οποίες εξοφλούνται εκτός τραπεζικού συστήματος. προκειμένου να είναι δυνατή η έκπτωση της δαπάνης.

Ειδικότερα, προκειμένου η δαπάνη να αναγνωρισθεί φορολογικά από τα ακαθάριστα έσοδα της επιχείρησης στις ανωτέρω περιπτώσεις, ο πωλητής/προμηθευτής υποχρεούται να καταθέσει εντός δύο (2) εργάσιμων ημερών από την έκδοση του παραστατικού (απόδειξη είσπραξης μετρητών ή παραλαβής συναλλαγματικών εκτός τραπεζικού συστήματος) σε τραπεζικό λογαριασμό που τηρεί σε οποιαδήποτε αναγνωρισμένη τράπεζα ή πιστωτικό οργανισμό το ποσό των μετρητών που εισέπραξε και ο λόγος της αδυναμίας εξόφλησης με τη χρήση τραπεζικού μέσου πληρωμής πρέπει να αναγράφεται πάνω στο σώμα του φορολογικού στοιχείου και να αποδεικνύεται με οποιοδήποτε πρόσφορο μέσο. Ωστόσο, από τα στοιχεία του φακέλου της υπόθεσης, αφενός δεν προκύπτει η υπαγωγή του προσφεύγοντος στις ως άνω, εξαντλητικά περιγραφόμενες περιπτώσεις, ενώ και σε κάθε περίπτωση, ο προσφεύγων ούτε επικαλείται ότι τηρήθηκε η εν λόγω διαδικασία της παρ. 8, ούτε και προσκόμισε σχετικά προς τούτο αποδεικτικά στοιχεία, κατά το στάδιο του ελέγχου ή κατά το ενδικοφανές στάδιο.

Επειδή η διάταξη της περίπτωσης β' του άρθρου 23 του ν.4172/2013 είναι αντικειμενικού χαρακτήρα και η εφαρμογή της δεν εξαρτάται από τη βούληση των μερών, ούτε από την ύπαρξη υπαιτιότητας, αλλά για την εφαρμογή της απαιτείται μόνο η αντικειμενική συνδρομή της τεθείσας προϋπόθεσης, ήτοι της εξόφλησης της αγοράς/δαπάνης με τραπεζικό μέσο πληρωμής.

Επειδή, κατόπιν των ανωτέρω και δεδομένης της έλλειψης σχετικής πρόβλεψης εξαίρεσης για τις υπηρεσίες που παρέχονται από επιχειρήσεις, όπως η προκείμενη του προσφεύγοντος, ορθώς από την αρμόδια φορολογική αρχή εφαρμόστηκαν οι προαναφερθείσες διατάξεις των άρθρων 22 και 23 του ΚΦΕ και η ΠΟΛ. 1216/2014, με συνακόλουθη την μη αναγνώριση της εκπαισιμότητας από τα έσοδα της επιχείρησης του προσφεύγοντος, της αξίας των δαπανών και αγορών άνω των 500,00 € που εξοφλήθηκαν τοις μετρητοίς, συνολικού ύψους 3.688.591,52 € στο φορολογικό έτος 2019, 2.192.296,33 € στο φορολογικό έτος 2020 και 2.961.427,41 € στο φορολογικό έτος 2021, απορριπτομένου ως αβασίμου του σχετικού προβαλλόμενου ισχυρισμού.

Επειδή, περαιτέρω, ο προσφεύγων, κατόπιν της από 10/10/2025 ασκήσεως της ενδικοφανούς προσφυγής του, υπέβαλε το με αρ. πρωτ. και ημερομηνία κατάθεσης 30.1.2026 συμπληρωματικό υπόμνημα προβάλλοντας τον ισχυρισμό ότι πλημμελώς η Φορολογική Αρχή δεν αναγνώρισε προς έκπτωση από τα ακαθάριστα έσοδα τις ως άνω δαπάνες αξίας άνω των 500,00 € που δεν εξοφλήθηκαν με τραπεζικά μέσα, καθώς τα αντικείμενα που του παραδίδονταν δεν αποτελούσαν αντικείμενο πώλησης κατά το χρόνο που του παραδίδονταν, ούτε αγοράς από τον ίδιο, υπό την έννοια ότι δεν αποκτούσε την κυριότητα του εκάστοτε πράγματος, αλλά την προσωρινή κατοχή τους ως θεματοφύλακας και δανειστής, και συνεπώς δεν υφίστατο αγορά των αντικειμένων αλλά επρόκειτο για προϊόν δανείου-ενεχύρου. Προς επίρρωση του ισχυρισμού του ο προσφεύγων προσκόμισε με το ως άνω συμπληρωματικό

υπόμνημα διορθωμένες λογιστικές εγγραφές, καθώς επίσης ιδιωτικά συμφωνητικά αγοράς και εξώνησης.

Επειδή, σχετικά με τους διά του υπομνήματος ισχυρισμούς προβλέπονται τα εξής :

I. κατά τον ορισμό του ΑΚ 1209 το **ενέχυρο είναι δικαίωμα προνομιακής ικανοποίησης του δανειστή μιας απαίτησης από την αξία ενός κινητού πράγματος**. Συνεπώς τα εννοιολογικά στοιχεία του ενεχύρου πράγματος είναι: κινητό πράγμα, ασφαλιζόμενη απαίτηση και προνομιακή ικανοποίηση του δανειστή ενέχυρο στο πράγμα. Για τη σύσταση του κοινού ενεχύρου, απαιτείται, κατ' άρθρο 1211 ΑΚ, «παράδοση του πράγματος από τον κύριο στον δανειστή και συμφωνία και των δύο ότι ο δανειστής αποκτά ενέχυρο στο πράγμα Η συμφωνία απαιτείται να γίνει με έγγραφο συμβολαιογραφικό ή ιδιωτικό με βέβαιη χρονολογία». Η ύπαρξη ενεχύρου δεν είναι δυνατή χωρίς την ύπαρξη απαίτησης, την οποία να ασφαλίζει (1210 ΑΚ). Το **σπουδαιότερο δικαίωμα του ενεχυρούχου δανειστή είναι η εξουσία του να εκποιήσει το ενεχύρασμα για την προνομιακή ικανοποίηση της ασφαλιζόμενης απαίτησης, όταν αυτή λήξει χωρίς να εξοφληθεί, ως εξουσία απορρέουσα από το εμπράγματο δικαίωμα του ενεχύρου**. Έτσι όταν η ασφαλιζόμενη απαίτηση λήξει και δεν έχει εξοφληθεί, ο ενεχυρούχος δανειστής έχει τις εξής δυνατότητες: α) είτε να ασκήσει την ενοχική αγωγή (π.χ. από δάνειο) και να στραφεί με αναγκαστική εκτέλεση κατά του προσωπικού οφειλέτη, είτε β) να επιδιώξει κατ' άρθρο 1237 ΑΚ την εκποίηση του ενεχυράσματος με πλειστηριασμό και την προνομιακή, έναντι των εγγχειρόγραφων και των μεταγενεστέρων ενεχυρούχων δανειστών, ικανοποίηση της απαίτησής του από το πλειστηρίασμα.

II. στα άρθρα 565 επ του Αστικού Κώδικα ρυθμίζεται το σύμφωνο εξωνήσεως. Ειδικότερα, ορίζεται στο **άρθρο 565** ότι «Με το σύμφωνο της εξώνησης ο πωλητής έχει δικαίωμα μέσα σε ορισμένη προθεσμία να πάρει πίσω το πράγμα αντί τιμήματος που έχει συμφωνηθεί.»

στο **άρθρο 566** ότι «Αν δεν συμφωνήθηκε τίμημα για την εξώνηση, ως τίμημα λογίζεται το τίμημα της πώλησης. Η προθεσμία για την εξώνηση είναι πενταετής, αν δεν συμφωνήθηκε άλλη ή αν αυτή που συμφωνήθηκε είναι μακρότερη.»

στο **άρθρο 567** ότι «Η εξώνηση συντελείται με τη δήλωση του πωλητή προς τον αγοραστή ότι ασκεί το δικαίωμα της εξώνησης. Η Δήλωση για την εξώνηση πρέπει να γίνει με τον ίδιο τύπο που ορίζει ο νόμος για τη σύμβαση της πώλησης.

στο **άρθρο 568** ότι «Όταν συντελεστεί, η εξώνηση ο αγοραστής έχει υποχρέωση να επιστρέψει το πράγμα μαζί με τα παραρτήματά του ελεύθερο από τα βάρη με τα οποία το έχει επιβαρύνει πριν από την εξώνηση και ο πωλητής έχει υποχρέωση να καταβάλει το τίμημα. Για τα πριν από την εξώνηση ωφελήματα δεν παρέχεται αξίωση.»

και στο **άρθρο 569** ότι «Ο αγοραστής έχει υποχρέωση αποζημίωσης, αν κατά την εξώνηση είναι αδύνατη από υπαιτιότητά του η απόδοση του πράγματος στην κατάσταση που το παρέλαβε. Το ίδιο ισχύει και αν το πράγμα εκποιήθηκε αναγκαστικά πριν από την εξώνηση.»

Επειδή, όπως προκύπτει από τα στοιχεία του φακέλου της υπόθεσης:

- 1) Από τον προσφεύγοντα **δεν προσκομίστηκαν καταρτισθείσες συμβάσεις ενεχύρου.**
- 2) Επί των προσκομισθέντων «Βιβλίων ενεχυροδανειστή / παλαιοπώλη / αργυραμοιβού / αγοραπωλητή μεταχειρισμένων κοσμημάτων με αρίθμηση αφορώντα τη χρονική περίοδο 15/12/2018-11/02/2020, υφίστανται στήλες, η πρώτη εκ των οποίων φέρει την ένδειξη «Είδος Συναλλαγής», με τις συναλλαγές να διαχωρίζονται σε ΑΓΟΡΑ και ΕΝΕΧΥΡΟ, με την ΑΓΟΡΑ να φέρει σφραγίδα ΕΞΩΝΗΣΗ σε πολλές περιπτώσεις συναλλαγών.

- 3) Αντιθέτως, ο προσφεύγων προσκομίζει αρχείο τιτλοφορούμενο «Ιδιωτικά Συμφωνητικά» και περιέχον πολυάριθμα **Ιδιωτικά Συμφωνητικά Αγοράς και Εξώνησης** μεταξύ της επιχείρησής του και των πελατών / πωλητών.

Ειδικότερα στα εν λόγω συμφωνητικά μεταξύ του ιδίου, ο οποίος καλείται «Αγοραστής» και φυσικών προσώπων, οι οποίοι καλούνται «Πωλητές» συμφωνείται ότι «**ο πρώτος των συμβαλλομένων, καλούμενος πωλητής** δήλωσε ότι έχει στην πλήρη κυριότητα, νομή και κατοχή των κάτωθι πραγμάτων:...**Τα ανωτέρω περιγραφόμενα πράγματα πωλεί, παραχωρεί και μεταβιβάζει στον δεύτερο των συμβαλλομένων (προσφεύγοντα) με τους εξής όρους και συμφωνίες: Σαν τίμημα της αγοραπωλησίας συμφωνείται το ποσό των ..., το οποίο κατεβλήθη σήμερα σε μετρητά στον πωλητή και το συμφωνητικό αυτό αποτελεί πλήρη απόδειξη της καταβολής. Η αγοραπωλησία που γίνεται με το συμφωνητικό αυτό, συνομολογείται με δικαίωμα εξώνησης, από την πλευρά του πωλητή, κατά τις διατάξεις 565 έως 572 του ΑΚ, δηλαδή ότι θα δικαιούται να πάρει πίσω όλα τα πιο πάνω αντικείμενα εντός ... ημερών, πληρώνοντας στον αγοραστή το ποσόν που έχει πάρει ... και επί πλέον τούτου και ... δηλαδή επιπλέον και το ποσοστό του νόμιμου εμπορικού κέρδους επί του πιο πάνω συμφωνηθέντος...**». Σημειώνεται δε ότι όσα από τα προσκομισθέντα συμφωνητικά έχουν συνταχθεί εντός του χρονικού διαστήματος **15/12/2018-11/02/2020**, χρονικό διάστημα που καταλαμβάνουν τα προσκομισθέντα ως άνω βιβλία ενεχυροδανειστή / παλαιοπώλη / αργυραμοιβού / αγοραπωλητή μεταχειρισμένων κοσμημάτων, ευρίσκονται επί των βιβλίων καταχωρημένα στη στήλη **1** με την ένδειξη **ΑΓΟΡΑ** και τη σφραγίδα εξώνηση.

Επειδή, κατόπιν των ανωτέρω δεδομένης της μη προσκόμισης συμβάσεων ενεχύρου ο ως άνω ισχυρισμός του προσφεύγοντος ότι στις υπό κρίση συναλλαγές δεν λάμβανε χώρα αγοραπωλησία αλλά τα αντικείμενα που του παραδίδονταν ήταν προϊόν δανείου-ενεχύρου, παραμένει αναπόδεικτος και απορρίπτεται.

Επειδή, εξάλλου με το σύμφωνο της εξώνησης, που σύμφωνα με άρθρο 565 του ΑΚ ο πωλητής έχει δικαίωμα μέσα σε ορισμένη προθεσμία να πάρει πίσω το πράγμα αντί τιμήματος που έχει συμφωνηθεί, σε κάθε περίπτωση λαμβάνει χώρα πώληση, και αντίστοιχα αγοράς **με χρόνο αγοράς την παράδοση του αγαθού στον αγοραστή.**

Επειδή τόσο από τα διαλαμβανόμενα στο ως άνω συμπληρωματικό υπόμνημα όσο και από τα προσκομισθέντα ιδιωτικά συμφωνητικά αγοράς και εξώνησης, τις εκτυπώσεις βιβλίου ενεχυροδανειστή, παλαιοπώλη, αργυραμοιβού, αγοραστή μεταχειρισμένων κοσμημάτων, προκύπτει ότι σε κάθε περίπτωση λάμβανε χώρα αγορά των υπό κρίση αγαθών κατά τον χρόνο παράδοσής τους και οι προσκομισθείσες διορθωμένες λογιστικές εγγραφές δεν τεκμηριώνονται από τα ανωτέρω στοιχεία όπως ρητώς προβλέπεται και απαιτείται από το άρθρο 5 των ΕΛΠ.

Επειδή ως εκ τούτου ορθώς δεν αναγνωρίστηκε προς έκπτωση από τα έσοδα της επιχείρησης του προσφεύγοντος η αξία των δαπανών και αγορών άνω των 500,00 € που εξοφλήθηκαν τοις μετρητοίς, συνολικού ύψους 3.688.591,52 € στο φορολογικό έτος 2019, 2.192.296,33 € στο φορολογικό έτος 2020 και 2.961.427,41 € στο φορολογικό έτος 2021, και οι περί του αντιθέτου ισχυρισμοί είναι απορριπτέοι ως αβάσιμοι και αναπόδεικτοι.

Επειδή, οι διαπιστώσεις του ελέγχου, όπως αυτές καταγράφονται στην από 08/09/2025 έκθεση ελέγχου του ΚΕΜΕΦ, επί της οποίας εδράζονται οι προσβαλλόμενες πράξεις, κρίνονται βάσιμες, αποδεκτές και πλήρως αιτιολογημένες.

Α π ο φ α σ ί ζ ο υ μ ε

Την απόρριψη της με ημερομηνία κατάθεσης **10.10.2025** και με αριθμό πρωτοκόλλου ενδικοφανούς προσφυγής του, με Α.Φ.Μ., και την επικύρωση των υπ' αριθ. /8.9.2025 Οριστικών Πράξεων Διορθωτικού Προσδιορισμού Φόρου Εισοδήματος, φορολογικών ετών 2019, 2020, 2021.

Οριστική φορολογική υποχρέωση - καταλογιζόμενο ποσό με βάση την παρούσα απόφαση:

- **Η υπ' αριθ. /8.9.2025 Οριστική Πράξη Διορθωτικού Προσδιορισμού Φόρου Εισοδήματος, φορολογικού έτους 2019**

	Βάσει Ελέγχου/ΔΕΔ
Διαφορά φόρου	2.042.113,66
Πρόστιμο του άρθρου 54 του ν. 5104/2024	1.021.056,83
Διαφορά εισφοράς αλληλεγγύης	453.803,04
Σύνολο για Καταβολή	3.516.973,53

- **Η υπ' αριθ. /8.9.2025 Οριστική Πράξη Διορθωτικού Προσδιορισμού Φόρου Εισοδήματος, φορολογικού έτους 2020**

	Βάσει Ελέγχου/ΔΕΔ
Διαφορά φόρου	1.318.714,98
Πρόστιμο του άρθρου 54 του ν. 5104/2024	659.357,49
Σύνολο για Καταβολή	1.978.072,47

- **Η υπ' αριθ. /8.9.2025 Οριστική Πράξη Διορθωτικού Προσδιορισμού Φόρου Εισοδήματος, φορολογικού έτους 2021**

	Βάσει Ελέγχου/ΔΕΔ
Διαφορά φόρου	1.386.000,65
Πρόστιμο του άρθρου 54 του ν. 5104/2024	693.000,33
Σύνολο για Καταβολή	2.079.000,98

Εντελλόμεθα όπως αρμόδιο όργανο κοινοποιήσει με τη νόμιμη διαδικασία την παρούσα απόφαση στον υπόχρεο.

Ακριβές Αντίγραφο

**Με εντολή του Προϊσταμένου της Διεύθυνσης
Επίλυσης Διαφορών
Η Προϊστάμενη της
Υποδιεύθυνσης Επανεξέτασης**

**Ο/Η Υπάλληλος του Τμήματος
Διοικητικής Υποστήριξης**

ΓΡΑΜΜΑΤΩ ΣΚΟΥΡΑ

Σ η μ ε ί ω σ η : Κατά της απόφασης αυτής επιτρέπεται η άσκηση προσφυγής ενώπιον των αρμόδιων Διοικητικών Δικαστηρίων σύμφωνα με τις διατάξεις του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας.